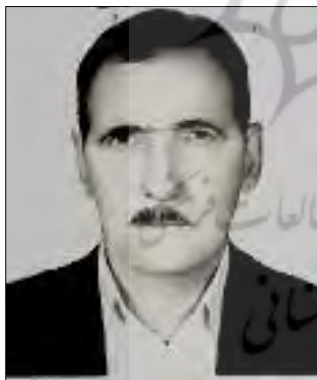

یادبودی از فرهنگیاران فقید واحد فرهنگ مردم

غلامحسین کرزبری احمدي (غلامحسین محمدی صدیق) (۱۳۹۲-۱۳۱۴)

آقای غلامحسین کرزبری احمدي متولد روستای بصری بروجرد استان لرستان و از فرهنگیاران کوشا و مردان پرکار دودمان انجوی بود که از سال

۱۳۴۵ و از سی و یک سالگی با علاقه‌ای وافر با راهنمایی استاد انجوی شیرازی، به گردآوری آداب و رسوم زادگاه خود پرداخت.

ایشان، طی چهار دهه فعالیت فرهنگی، با تلاش و پشتکار فراوان و با عزمی راسخ، بسیاری از آداب و رسوم و فرهنگ مردم

بروجرد را گرد آوردند و در اختیار واحد فرهنگ مردم قرار دادند. این تلاش و اهتمام به مدت ۴۷ سال و تا آخرین روزهای حیات ایشان مستمر و برقرار بود تا سرانجام این فرهنگیار فرهیخته، در سال ۱۳۹۲ به رحمت ایزدی پیوست.

۲۱۸ ❖ فصلنامه فرهنگ مردم ایران

لازم به یادآوری است، بخشی از دست‌نوشته‌های ایشان در کتابی با نام «فرهنگ مردم بروجرد» به زیور طبع آراسته شده و با همت اداره کل پژوهش‌های رادیو به بازار نشر راه یافته است.

مدیریت و همکاران واحد فرهنگ مردم مرکز تحقیقات صداوسیما درگذشت این فرهنگیار را به جامعه فرهنگیاران، خانواده محترم ایشان، پژوهشگران فرهنگ عامه و مردم فرهنگ دوست شهر بروجرد و روستای بصری تسلیت می‌گوید و برای آن مرحوم علو درجات را از بارگاه خداوند متعال درخواست می‌کند. یادش گرامی و نامش ماندگار.

عقیل مرادی بزرگی (۱۳۹۲-۱۳۱۰) و فاطمه عسلی (۱۳۹۲-۱۳۰۳)

آقای عقیل مرادی بزرگی و خانم فاطمه عسلی از فرهنگیاران پرتلاش واحد فرهنگ مردم بودند که از سال ۱۳۴۵ با راهنمایی استاد انجوی شیرازی، به ثبت و ضبط دقیق فرهنگ و آداب و رسوم بزرگ کاشان پرداختند. این زوج پرتلاش و با همت، علاوه بر گردآوری فرهنگ مردم زادگاه خود، نوجوانان و جوانان بسیاری از آن خطه را برای جمع‌آوری آداب و رسوم منطقه خود تشویق کرده‌اند. در واقع، بسیاری از فرهنگیاران این منطقه با ترغیب، همدلی و راهنمایی ایشان به جمع خانواده بزرگ فرهنگ‌یاری پیوسته‌اند.

جناب آقای مرادی بزرگی ضمن حضور در مدارس و شرکت در مجالس مختلف، اهمیت گردآوری آثار فرهنگی را برای جوانان و نوجوانان یادآور می‌شدند و آنان را برای تحصیل، تلاش و ثبت و ضبط فرهنگ و آداب و رسوم خود ترغیب می‌کردند.

پاییز ۱۳۹۲ مصادف با از دست دادن این زوج فرهنگیار بود که به فاصله چند روز از هم، دعوت حق را پاسخ گفتند.

مدیریت و همکاران واحد فرهنگ مردم مرکز تحقیقات صداوسیما، درگذشت این دو فرهنگیار فرهیخته را به جامعه فرهنگیاران، خانواده محترم ایشان، پژوهشگران فرهنگ عامه و مردم فرهنگ دوست شهرهای بزرگ و کاشان تسلیت می گوید و برای آن دو مرحوم علو درجات را از بارگاه خداوند متعال درخواست می کند. یادشان گرامی و نامشان ماندگار.

مرادعلی رضایی (۱۳۹۲-۱۲۹۸)

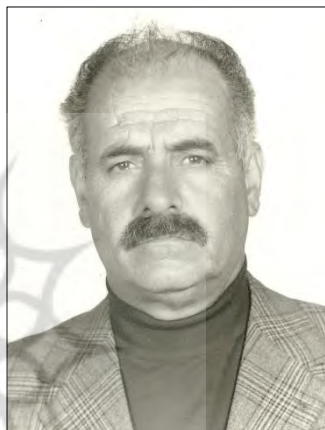
اگر عالم شود فانی سخن پرور نمی میرد

سخن فانی نخواهد شد سخن گستر نمی میرد
در تابستان گرم سال ۱۲۹۸ هجری شمسی، در روستای زرامین سفلی از توابع شهرستان نهاوند استان همدان متولد شد. هنوز یک سال و نیمه نشده بود که مادر را از دست داد و پدر که باید جای خالی مادر را برای فرزند خود پر می کرد، به پنج سالگی او هم نرسید، اما این همه نه تنها سبب کاهش اعتماد به نفس و پشتکار او نشد، که از وی مردی ساخت که با تلاش و امید به آینده روشن، استوار و محکم به ناملایمات زندگی پشت پا می زد و با توکل به خدا پیش می رفت. پس از ازدواج نیز زندگی را با حداقل ها و با توکل بر خدا و

❖ ۲۲۰ فصلنامه فرهنگ مردم ایران

تکیه بر بازوی پر توان خود می‌گذراند. سال‌های سخت اول ازدواج، با ایشار همسر همراه و همدم نیکو و امید به ساختن آینده‌ای پربار به خوشی می‌گذشت و هر روز نیروی تازه‌ای در این زوج جوان می‌دمید. اشتغال به کسب و کار و کشاورزی موجب شد تا زندگی این مرد پر تلاش رونق بگیرد. او همیشه می‌گفت، هیچ‌گاه خورشید بر رختخوابش نتابیده است؛ زیرا

همواره قبل از اذان صبح از خواب بیدار می‌شد و پس از ادای واجبات شروع به کار و فعالیت می‌کرد. حداقل سالی دوبار قرآن را ختم می‌کرد: یکبار در ماه رمضان و بار دیگر در طول سال و این قرائت معمولاً قبل از ادای نمازهای واجب یومیه انجام می‌شد. به کتاب و کتابخوانی علاقه بسیار داشت و معمولاً در طول شبانه‌روز، بسته به شرایط، ۴

تا ۸ ساعت مطالعه می‌کرد. طبع شعر داشت و گهگاه شعر می‌گفت.

ایشان یکی از اعضای فعال واحد فرهنگ مردم بود و تا زمانی که توانایی خواندن و نوشتن داشت، مطالب فراوانی را درباره فرهنگ محل زندگی خود برای این واحد تهیه می‌کرد. روحش شاد و یادش گرامی.

پرتال جامع علوم انسانی